

РЕШЕНИЕ

№ 157 , 20.05.2019г., гр.Исперих,

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД - ИСПЕРИХ

на тридесети април две хиляди и деветнадесета година,
в публично заседание, в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛИЦА БОЯДЖИЕВА-ГЕОРГИЕВА

Секретар : Анна Василева
като разгледа докладваното от Съдията
гр.дело № 118 по описа за 2019г.,
за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.288, ал.12 от Кодекса за застраховането (Отм.) сега чл.558, ал.7 от Кодекса за застраховането.

Постъпила е искова молба вх.№ 668/18.02.2019г. от Гаранционен фонд (ГФ), със седалище и адрес на управление: гр.София, ул."Г И" № *, ет.*; представляван заедно от изпълнителни директори Б И М и С Г С, **съдебен адрес:*****, кантора № 3 (адв.К.С.В.) *против* Ф.Н.П., ЕГН-***** ***, като моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на Гаранционния фонд сумата от 1556.84 (хиляда петстотин петдесет и шест лева и осемдесет и четири стотинки) – *равностойност на 796 евро*, представляваща изплатено от него обезщетение за увреден при ПТП причинено от ответника лек автомобил „Хюндай Акцент“ с рег.№ ***** (МПС2), собственост на А А от град А, Р Г, ведно със законната лихва считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата и направените по делото разноски. Ищецът твърди, че изплатил исковата сума, на основание чл.288, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ - Отм.), сега чл.558, ал.7 от КЗ, по щета № 120501/13.06.2014г. за обезщетяване на пострадалия при ПТП настъпило на 05.12.2013г. по вина на ответника Ф.П.. Вземането е прехвърлено на ищеца от Националното бюро на българските автомобилни застрахователи, което от своя страна е изплатило сумата на Националното бюро на Гърция. Катастрофата е причинена от П., който при управление на МПС лек автомобил марка „Фиат Пунто“ с рег.№ КН 7343 АС в град Атина на заден ход е ударил със задния ляв край на автомобила си превозното средство собственост на А А, паркирано на ул.“О“ в дясната му страна и така му е причинил материални щети. В нарушение на чл.260 от Кодекса за застраховането ответника управлявал МПС-то без да има действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Ищецът се е опитал да уреди доброволно спорното правоотношение, но плащане на задължението от ответника не последвало. По тази причина Гаранционен фонд (ГФ) завел настоящото гражданско производство.

В срока за писмен отговор на исковата молба по чл.131 от ГПК, е постъпил писмен отговор от назначеният особен представител на ответника Ф.Н.П., адвокат П.М. ***. Същият счита исковата молба за допустима, но по същество – неоснователна. Твърди, че ответникът не е могъл да се запознае със съставените на място на ПТП-то документи, тъй като същите били на чужд език, а при съставянето на същите не бил присъствал преводач. По тази причина те не обвързвали П., още повече че същите съдържали признание на неизгоден за ответника факт. Оспорва размерът на изплатеното обезщетение. Счита, че същият бил незаконосъобразно определен. Заявява в условията на евентуалност, че правото на иск на ищеца е погасено по давност. Твърди, че с изпратената до ответника регресна покана от 09.10.2014г. давността не е прекъсната, тъй като регресната покана не е получена от ответника и той не е бил уведомен за нея.

В съдебно заседание представител на ищеца не се явява. От него е постъпило писмено становище, в което заявява че поддържа исковата претенция и моли същата да бъде уважена по същество.

В съдебно заседание се явява особеният представител назначен по отношение на ответника, който заявява, че поддържа доводите развити в депозирания писмен отговор.

Съдът, след като се запозна с представените писмени доказателства намира за установена следната фактическа обстановка : На 05.12.2013 година в 18.20 часа на улица „О“ в А, Г ответника Ф.П. движейки се на заден ход със своя автомобил рег.№ ***** ударил със задния ляв край на колата си автомобил с рег.№ ***** , който бил паркиран на улица „О“ и му

причинил щети в дясната част. По този въпрос ответника П. попълнил Отговорна декларация по чл.8 на закон 1599/ 1986 действащ в Гърция /л.18 от делото/. На местото на ПТП-то бил съставен Протокол за ПТП с материални щети /л.15-17 от делото/. За получените щети увреденото лице А А получил от Дружество за уреждане на щети и застрахователни услуги "Imperial Claims Services" сумата от 491 евро. След заплащане на щетата "Imperial Claims Services" предявило регресна претенция за заплащане на тази сума плюс хонорар за вещо лице и такса обработка или сума в общ размер на 726.00 евро от Националното бюро на българските автомобилни застрахователи. На 02.06.2014г. бюрото възстановила на "Imperial Claims Services" заплатената сума /л.12 от делото/. След това на 13.06.2014г. Националното бюро на българските автомобилни застрахователи поискали ищецът в производството да им възстанови заплатената сума на чуждото дружество на осн. чл.34, ал.3 от Правилника за устройството и дейността на Гаранционния фонд. На 27.06.2014 година ищецът заплатил на бюрото сумата от 1556.84лв. и така встъпил в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и разходите за определянето и изплащането му /л.43 от делото/. В хода на уреждане на отношенията между Националното бюро на българските автомобилни застрахователи и ищеца било установено, че към момента на възникване на пътно-транспортното произшествие – 05.12.2013г. лек автомобил рег.№ ***** управляван от ответника Ф.П. не е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ /л.14 от делото/.

Описаната фактическа обстановка се установява и подкрепя от всички представени от ищеца писмени доказателства приети по делото.

С оглед изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи : Предявеният иск е основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен изцяло. Съгласно чл.28, ал.1, т.1, б."б", „аа“ от Правилникът за устройството и дейността на Гаранционния фонд „Фондът изплаща обезщетения по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, ако пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България или на друга държава членка и е причинено от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България, и виновният водач няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност". Безспорно в производството се доказват няколко обстоятелства, а именно – че в момента на настъпване на ПТП-то управляваният от ответника Ф.П. лек автомобил рег.№ КН ****АС не е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“. На следващо място доказано е, че виновен за настъпване на произшествието е бил именно ответника, като същият е подписал изрична декларация в тази посока. Съдът намира за несъстоятелни доводите на особеният представител, че тъй като документа бил съставен на чужд език ответника нямал представа какво подписва. В производството няма ангажирани доказателства, че П. не владее чуждия език, поради и което подписаната от него Отговорна декларация по чл.8 на закон 1599/ 1986 действащ в Гърция /л.18 от делото/ съдът кредитира изцяло като достоверна и годна да удостовери истинността на отразените в нея обстоятелства. Писмените доказателства представени в процеса сочат безпротиворечиво, че за получените щети увреденото лице А А получил от Дружество за уреждане на щети и застрахователни услуги "Imperial Claims Services", действащо в чуждата държава, сумата от 491 евро. Тази сума, наред с две суми включващо хонорар за вещо лице и такса обработка или общо сума в размер на 726.00 евро били заплатени на "Imperial Claims Services" от Националното бюро на българските автомобилни застрахователи. Съгласно разпоредбата на чл.34, ал.3 от Правилникът за устройството и дейността на Гаранционния фонд „Фондът възстановява суми, когато Националното бюро на българските автомобилни застрахователи (бюрото) в съответствие с международните договори, по които е страна, е заплатило обезщетения за вреди, причинени от пътно- транспортни произшествия по чл. 28, ал. 1, т. 1, буква "б", "аа", "бб", "гг" и § 5а, настъпили в друга държава членка. Сумите се възстановяват в срок 15 дни от писменото заявление на бюрото.“ Възстановяването било поискано от Националното бюро на българските автомобилни застрахователи на 13.06.2014г., като в законоустановеният срок – на 27.06.2014 година ищецът заплатил на бюрото сумата от 1556.84лв. по аргумент от разпоредбата на чл.557, ал.1, т.2, б."а" от КЗ и така встъпил в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и разходите за определянето и изплащането му. По този начин за него се породило правото да търси регресна отговорност от причинителя на ПТП-то.

Неоснователно е и възражението на особения представител на ответника за изтекла погасителна давност относно вземането. За този вид вземания важи общата погасителна пет годишна давност по чл.110 от ЗЗД. Давността започва да тече от момента на плащане от страна на ищеца на претендираната в процеса сума. В случая сумата е заплатена от ищеца Гаранционен фонд по отношение на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи на 27.06.2014 година и от този момент започва да тече визираният от закона пет

годишен срок за предявяване на регресната претенция, който към момента на предявяване на исковата претенция – 18.02.2019г. не се явява изтекъл. Липсата на уведомяване на ответника с регресната покана не обосновава липса на изискуемост или спиране на давността, тъй като Кодекса за застраховането не сочи уведомяването за регреса като предпоставка за изискуемост на задължението. Размерът на обезщетението съдът счита, че е бил правилно изчислен от чуждият застраховател на база представени разходно-оправдателни документи относно средствата вложени от пострадалия за отстраняване на щетите.

По изложените съображения следва да бъде постановено решение по силата на което ответникът Ф.Н.П., ЕГН-***** да бъде осъден да заплати на Гаранционен фонд (ГФ), със седалище и адрес на управление: гр.София, ул."Граф Игнатиев" № 2, ет.4, представляван заедно от изпълнителни директори Борислав Иванов Михайлов и Стефан Георгиев Стоилков, **съдебен адрес:*****, кантора № 3 (адв.К.С.В.) сумата от 1556.84 (хиляда петстотин петдесет и шест лева и осемдесет и четири стотинки) – равностойност на 796 евро, представляваща изплатено от ищеца обезщетение за увреден при ПТП причинено от ответника лек автомобил „Хюндай Акцент“ с рег.№ *****, собственост на А А от град А, Република Г, ведно със законната лихва считано от датата на завеждане на исковата молба – 18.02.2019г. до окончателното изплащане на сумата.

С оглед изхода на делото на осн. чл.78, ал.1 от ГПК на ищецът се следват и реализираните в хода на производството съдебни разноски в размер на 262.27 /двеста шестдесет и два лева и двадесет и седем стотинки/ представляващи заплатена държавна такса и депозит за особен представител.

Воден от изложеното съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Ф.Н.П., ЕГН-***** да ЗАПЛАТИ на Гаранционен фонд (ГФ), със седалище и адрес на управление: гр.С ул."Г И" № *, ет. *, представляван заедно от изпълнителни директори Б И М и С Г С съдебен адрес:***, кантора № * (адв.К.С.В.) сумата от 1556.84 (хиляда петстотин петдесет и шест лева и осемдесет и четири стотинки) – равностойност на 796 евро, представляваща изплатено от ищеца обезщетение за увреден при ПТП причинено от ответника лек автомобил „Хюндай Акцент“ с рег.№ *****, собственост на А А от град А, Р Г, ведно със законната лихва считано от датата на завеждане на исковата молба – 18.02.2019г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.1 от ГПК Ф.Н.П., ЕГН-***** да ЗАПЛАТИ на Гаранционен фонд (ГФ) представляван заедно от изпълнителни директори Б И М и С Г С за разноски по делото сумата 262.27 /двеста шестдесет и два лева и двадесет и седем стотинки/ представляващи заплатена държавна такса и депозит за особен представител.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред въззивна инстанция Окръжен съд – Разград.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :